TIESAS RĪKOJUMS (devītā palāta)

2020. gada 25. maijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts – Direktīva 2014/24/ES – Publiski līgumi – Direktīva 2014/23/ES – Pakalpojumu koncesijas – Trūkstoša informācija par faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, kura nepieciešama lietderīgai atbildei uz prejudiciālo jautājumu – Nepieņemamība

Lietā C-643/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunal Central Administrativo Norte* (Ziemeļu Centrālā administratīvā tiesa, Portugāle) iesniedza ar lēmumu, kurš pieņemts 2019. gada 26. jūlijā un kurš Tiesā reģistrēts 2019. gada 30. augustā, tiesvedībā

Resopre – Sociedade Revendedora de Aparelhos de Precisão SA

pret

Município de Peso da Régua,

piedaloties:

Datarede – Sistemas de Dados e Comunicações SA,

Alexandre Barbosa Borges SA,

Fernando L. Gaspar – Sinalização e Equipamentos Rodoviários SA,

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs S. Rodins [*S. Rodin*], tiesneši D. Švābi [*D. Šváby*] (referents) un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*],

ģenerāladvokāts: M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu sniegt atbildi, izdodot motivētu rīkojumu atbilstoši Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punktam,

izdod šo rīkojumu.

* Tiesvedības valoda – portugāļu.

Rīkojums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.), kura grozīta ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2017/2365 (2017. gada 18. decembris) (OV 2017, L 337, 19. lpp.) (turpmāk tekstā – "Direktīva 2014/24"), 56. panta 1. punktu un 60. panta 4. punktu, kā arī brīvas konkurences principu.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Resopre – Sociedade Revendedora de Aparelhos de Precisão SA* (turpmāk tekstā – "*Resopre*") un *Município de Peso da Régua* (Pesu da Regua pašvaldība, Portugāle) par tās noslēgtu līgumu par zemesgabalu izmantošanu nolūkā uzstādīt un ekspluatēt stāvlaika skaitītājus.

Atbilstošās tiesību normas

Direktīva 2014/23

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris) par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu (OV 2014, L 94, 1. lpp.), kura grozīta ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2017/2366 (2017. gada 18. decembris) (OV 2017, L 337, 21. lpp.) (turpmāk tekstā – "Direktīva 2014/23"), 1. panta 1. punktā ir noteikts:

"Šajā direktīvā paredzēti noteikumi par līgumslēdzēju iestāžu un līgumslēdzēju rīkoto iepirkumu procedūrām, ko tās veic ar koncesijām, kuru paredzamā vērtība nav mazāka par robežvērtību, kas noteikta 8. pantā."

4 Direktīvas 2014/23 5. pantā "Definīcijas" ir paredzēts:

"Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1) "koncesijas" ir būvdarbu koncesijas vai pakalpojumu koncesijas, kas definētas a) un b) apakšpunktā:

[..]

b) "pakalpojumu koncesija" ir finansiālās interesēs rakstiski noslēgts līgums, ar kuru viena vai vairākas līgumslēdzējas iestādes vai līgumslēdzēji uzdod sniegt un pārvaldīt pakalpojumus, kas nav a) apakšpunktā minēto būvdarbu veikšana, vienam vai vairākiem ekonomikas dalībniekiem un kurā atlīdzība par to ir vai nu tikai tiesības izmantot pakalpojumus, uz ko attiecas līgums, vai arī minētās tiesības kopā ar samaksu."

5 Šīs direktīvas 8. panta, ar ko ir noteiktas robežvērtības un koncesiju paredzamās vērtības aprēķināšanas metodes, 1. un 2. punktā ir noteikts:

"1. Šo direktīvu piemēro koncesijām, kuru vērtība ir [5 548 000 EUR] vai lielāka.

2. Koncesijas vērtība ir līgumslēdzējas iestādes vai līgumslēdzēja paredzamais koncesionāra kopējais apgrozījums, kas radies līguma darbības laikā, atskaitot PVN, kā atlīdzība par būvdarbiem un pakalpojumiem, kas ir koncesijas priekšmets, kā arī par piegādēm, kas saistītas ar šādiem būvdarbiem un pakalpojumiem."

Direktīva 2014/24

6 Direktīvas 2014/24 1. panta 1. punktā ir noteikts:

"Šajā direktīvā ir paredzēti noteikumi par līgumslēdzēju iestāžu rīkoto iepirkumu procedūrām attiecībā uz publiskiem līgumiem, kā arī metu konkursiem, par kuru vērtību paredz, ka tā nav mazāka par 4. pantā noteiktajām robežvērtībām."

7 Šīs direktīvas 2. panta "Definīcijas" 1. punktā ir paredzēts:

"Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

[..]

5) "publiski līgumi" ir līgumi par atlīdzību, kas rakstiski noslēgti starp vienu vai vairākiem ekonomikas dalībniekiem un vienu vai vairākām līgumslēdzējām iestādēm un kuru mērķis ir būvdarbu izpilde, produktu piegāde vai pakalpojumu sniegšana;

[..]."

8 Minētās direktīvas 3. panta 4. punkta trešajā daļā ir noteikts:

"Tādu jauktu līgumu gadījumā, kuri ietver piegādes, būvdarbu un pakalpojumu līgumu un koncesiju elementus, jaukta līguma slēgšanas tiesības piešķir saskaņā ar šo direktīvu ar noteikumu, ka tās līguma daļas, kura ietver līgumu, uz ko attiecas šī direktīva, paredzamā vērtība, ko aprēķina saskaņā ar 5. pantu, ir vienāda ar 4. pantā noteikto attiecīgo robežvērtību vai to pārsniedz."

9 Šīs pašas direktīvas 4. pants ir izteikts šādā redakcijā:

"Šo direktīvu piemēro iepirkumiem, kuru paredzamā vērtība bez pievienotās vērtības nodokļa (PVN) ir vienāda ar šādām robežvērtībām vai tās pārsniedz:

[..]

c) [221 000 EUR] publiskiem piegādes un pakalpojumu līgumiem, kuru slēgšanas tiesības piešķir centrālās pārvaldes iestāžu padotībā esošas līgumslēdzējas iestādes, un metu konkursos, kurus organizē šādas iestādes; [..]

[..]."

10 Direktīvas 2014/24 56. panta 1. punktā ir noteikts:

"Līgumu slēgšanas tiesības piešķir saskaņā ar 67.–69. pantā noteiktajiem kritērijiem, ar noteikumu, ka līgumslēdzēja iestāde ir saskaņā ar 59.–61. pantu pārbaudījusi, ka ir izpildīti visi sekojošie nosacījumi:

a) piedāvājums atbilst prasībām, nosacījumiem un kritērijiem, kas izklāstīti paziņojumā par līgumu vai uzaicinājumā apstiprināt ieinteresētību un iepirkuma procedūras dokumentos, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 45. pantu;

b) piedāvājumu ir iesniedzis pretendents, kas nav izslēgts saskaņā 57. pantu un kas atbilst atlases kritērijiem, ko līgumslēdzēja iestāde noteikusi saskaņā ar 58. pantu un – attiecīgā gadījumā – nediskriminējošiem noteikumiem un kritērijiem, kas minēti 65. pantā.

Līgumslēdzējas iestādes var nolemt līguma slēgšanas tiesības nepiešķirt saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu iesniegušajam pretendentam, ja tās ir konstatējušas, ka piedāvājums neatbilst piemērojamiem pienākumiem, kas minēti 18. panta 2. punktā."

11 Šīs direktīvas 60. panta 4. punktā ir paredzēts:

"Ekonomikas dalībnieku tehniskās spējas var apliecināt ar vienu vai vairākiem XII pielikuma II daļā minētajiem pierādījumiem saskaņā ar būvdarbu, piegāžu vai pakalpojuma raksturu, daudzumu vai svarīgumu un lietojumu."

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

12 No lēmuma par prejudiciāla jautājuma uzdošanu izriet, ka prejudiciālais jautājums ir uzdots tiesvedībā attiecībā uz Pesu da Regua pašvaldības noslēgtu līgumu par zemesgabalu izmantošanu nolūkā uzstādīt un ekspluatēt stāvlaika skaitītājus. Iesniedzējtiesa šo līgumu ir kvalificējusi kā "publisku līgumu par zemesgabalu izmantošanas koncesiju".

13 Minētā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas nolūkā specifikācijā bija paredzēts faktors "risinājuma tehniskā un funkcionālā piemērotība", kas sastāvēja no 86 "galvenajiem apakšfaktoriem". Lai konstatētu "risinājuma tehnisko un funkcionālo piemērotību", pretendenti tika uzaicināti piedalīties demonstrēšanā klātienē. Šajā klātienes demonstrēšanā pretendenti iepazīstināja ar piegādājamo programmatūru un iekārtu, lai, pirmkārt, pierādītu, ka ir ievēroti specifikācijās izklāstītie noteikumi un nosacījumi, un, otrkārt, iepazīstinātu ar sava piedāvājuma īpašībām. Ja līgumslēdzēja iestāde šajā demonstrēšanā klātienē konstatēja, ka attiecīgais pretendents atbilst prasībām saistībā ar vienu no šiem 86 apakšfaktoriem, tas par šo apakšfaktoru saņēma desmit punktus. Ja pretendents nevarēja pierādīt atbilstību nepieciešamajām prasībām vai iepazīstināt ar piegādājamo programmatūru un iekārtu, tas par šo apakšfaktoru saņēma tikai vienu punktu.

14 *Resopre*, kas šajā klātienes demonstrēšanā nepiedalījās, saņēma vienu punktu par katru no faktora "risinājuma tehniskā un funkcionālā piemērotība" 86 apakšfaktoriem. Pesu da Regua pašvaldība par izraudzīto pretendentu atzina *Datarede – Sistemas de Dados e Comunicações SA*, kas bija piedalījusies demonstrēšanā klātienē.

15 *Resopre* vērsās pie *Tribunal Administrativo e Fiscal de Mirandela* (Mirandelas Administratīvā un nodokļu lietu tiesa, Portugāle), apstrīdot līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritērija spēkā esamību. Šajā ziņā tā apgalvoja, ka tas, ka bija paredzēta šāda demonstrēšana, bija līdzvērtīgs minimālo tehniskās spējas prasību noteikšanai, ka programmatūras un iekārtas demonstrēšana nebija paredzēta tam, lai noskaidrotu saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu, un ka ar šo prasību netika ievēroti samērīguma un brīvas konkurences principi. Šis uzņēmums tostarp precizēja, ka tam stāvlaika skaitītāja prototipa izstrāde pirms tā piegādes būtu bijusi saistīta ar lielām izmaksām. *Tribunal Administrativo e Fiscal de Mirandela* (Mirandelas Administratīvā un nodokļu lietu tiesa) atzina, ka ekonomikas dalībniekiem, kuru rīcībā vēl nav aplūkojamās programmatūras un iekārtas, šādas demonstrēšanas vajadzībām nāktos papildus ieguldīt no 9148 līdz 9648 EUR, un nosprieda, ka *Resopre* prasība ir jānoraida. Nupat minētā šo spriedumu, ar ko noraidīta tās prasība, pārsūdzēja iesniedzējtiesā.

16 Šādos apstākļos *Tribunal Central Administrativo Norte* (Ziemeļu Centrālā administratīvā tiesa, Portugāle) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Eiropas Savienības tiesības (it īpaši Direktīvas 2014/24 56. panta 1. punkts un 60. panta 4. punkts, kā arī brīvas konkurences princips) ļauj norādījumos pretendentiem attiecībā uz tāda publiskā iepirkuma pirmslīguma stadiju, kurš attiecas uz zemesgabalu izmantošanas koncesiju nolūkā uzstādīt [un] ekspluatēt [stāvlaika skaitītājus] un kontrolēt tādu pašvaldībā spēkā esošo pašvaldības noteikumu pildīšanu, kuri attiecas uz maksas autostāvvietām ar lietošanas laika ierobežojumu, noteikt, ka

pretendentiem ir jāprezentē piegādājamā programmatūra un aprīkojums (stāvlaika skaitītājs), lai pierādītu, ka ir izpildītas vispārīgajos noteikumos un īpašajās tehniskajās specifikācijās paredzētās prasības un nosacījumi, kā arī lai demonstrētu piedāvājumu īpašības, un paredzēt ar faktoru "risinājuma tehniskā un funkcionālā piemērotība" saistīto līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritēriju, kas vērtējams, pamatojoties uz šo demonstrēšanu (skat. Norādījumu pretendentiem 16. un 17. punktu)?"

Par prejudiciālā jautājuma pieņemamību

17 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punktu, ja lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir acīmredzami nepieņemams, Tiesa pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas, neveicot tālākas procesuālās darbības, var lemt, izdodot motivētu rīkojumu.

18 Šajā lietā ir jāpiemēro šī norma.

19 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, ko valsts tiesa uzdevusi saistībā ar tādu tiesisko regulējumu un faktiskajiem apstākļiem, kurus valsts tiesa definē, uzņemoties par to atbildību, un kuru precizitāte Tiesai nav jāpārbauda, attiecas atbilstības pieņēmums. Tiesas atteikums lemt par valsts tiesas iesniegtu lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu ir iespējams tikai tad, ja ir acīmredzams, ka prasītajai Savienības tiesību aktu interpretācijai nav nekādas saiknes ar pamatlietas faktiem vai priekšmetu, ja jautājums ir hipotētisks vai arī ja Tiesas rīcībā nav vajadzīgās informācijas par faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, lai lietderīgi atbildētu uz tai uzdotajiem jautājumiem (rīkojums, 2016. gada 7. jūlijs, *Sá Machado & Filhos*, C-214/15, nav publicēts, EU:C:2016:548, 28. punkts).

20 Kā izriet no Reglamenta 94. panta, lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāizklāsta arī fakti, uz kuriem balstīts prejudiciālais jautājums, un saistība starp šiem faktiem un uzdoto jautājumu. Līdz ar to nepieciešamie pierādījumi, kuri dotu iespēju pārliecināties par atvasināto tiesību akta vai Savienības primāro tiesību akta piemērojamību, ir jāiegūst vēl pirms vēršanās Tiesā (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2016. gada 7. jūlijs, *Sá Machado & Filhos*, C-214/15, nav publicēts, EU:C:2016:548, 37. punkts).

21 Taču šajā lietā lēmums lūgt prejudiciālu nolēmumu neietver informāciju par faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, kura Tiesai dotu iespēju konstatēt, ka ir piemērojama Direktīva 2014/24, ko ir lūgts interpretēt.

22 Iesniedzējtiesa norāda, ka uzdotais jautājums attiecas uz "publisko līgumu par zemesgabalu izmantošanas koncesiju". Tātad nav tā, ka no lēmuma lūgt prejudiciālu nolēmumu nepārprotami izrietētu, ka pamatlietā aplūkojamais līgums ir kvalificējams kā "pakalpojumu koncesija" vai "publisks līgums". No vienas puses, minētā tiesa ir uzdevusi jautājumu attiecībā uz Direktīvu 2014/24, kas piemērojama vienīgi publiskajiem līgumiem. No otras puses, šķiet, ka no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem, it īpaši no Pesu da Regua pašvaldības publicētā paziņojuma, izriet, ka attiecīgais līgums ir pakalpojumu koncesija, kas reglamentēta Direktīvā 2014/23.

23 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 5) apakšpunktu "publiski līgumi" ir definēti kā līgumi par atlīdzību, kuri rakstiski noslēgti starp vienu vai vairākiem ekonomikas dalībniekiem un vienu vai vairākām līgumslēdzējām iestādēm un kuru mērķis ir būvdarbu izpilde, produktu piegāde vai pakalpojumu sniegšana.

24 Savukārt saskaņā ar Direktīvas 2014/23 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu ar "pakalpojumu koncesiju" ir jāsaprot finansiālās interesēs rakstiski noslēgts līgums, ar kuru viena vai vairākas līgumslēdzējas iestādes vai līgumslēdzēji uzdod sniegt un pārvaldīt pakalpojumus, kas nav būvdarbu veikšana, vienam vai vairākiem ekonomikas dalībniekiem un kurā atlīdzība par to ir vai nu tikai tiesības izmantot pakalpojumus, uz ko attiecas līgums, vai arī minētās tiesības kopā ar samaksu.

25 No tā izriet, ka valsts iestādes piešķirtās publiskās maksas autostāvvietas apsaimniekošanas tiesības pakalpojumu sniedzējam, kas atlīdzību par tās apsaimniekošanu saņem ar trešo personu maksājumiem, kuras izmanto šo autostāvvietu, ir uzskatāma par sabiedrisko pakalpojumu koncesiju, kam Direktīva 2014/24 nav piemērojama (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 13. oktobris, *Parking Brixen*, C-458/03, EU:C:2005:605, 43. punkts).

26 Līdz ar to, ja šajā lietā Pesu da Regua pašvaldība izraudzītajam pretendentam maksā par stāvlaika skaitītāju piegādi un stāvvietu kontroles pakalpojumiem, šim nolūkam noslēgtais līgums būtu kvalificējams kā publisks līgums. Turpretī, ja šī pašvaldība nodod izraudzītajam pretendentam koncesijā zemesgabalu, lai tas uz sava riska un rēķina uzstādītu un ekspluatētu stāvlaika skaitītājus, noslēgtais līgums būtu kvalificējams kā pakalpojumu koncesija.

27 Ir jānorāda arī, ka saskaņā ar Direktīvas 2014/24 3. panta 4. punkta trešo daļu līgums, kas sastāv no dažādiem elementiem, proti, no piegādes līguma, uzņēmuma līguma, pakalpojumu līguma un koncesijas, ir kvalificējams kā "jaukts līgums". Teiktais it īpaši attiecas uz gadījumu, kad pašvaldība, no vienas puses, iegādājās stāvlaika skaitītājus no izraudzītā pretendenta, noslēdzot ar to publisku piegādes līgumu, un, no otras puses, to ekspluatāciju uztic tam pašam izraudzītajam pretendentam, izmantojot koncesiju.

28 Šajā lietā iesniedzējtiesa gan detalizēti apraksta strīdīgā piešķiršanas kritērija īstenošanas kārtību piešķiršanas procedūras ietvaros, tomēr tā neprecizē līgumā paredzēto atlīdzināšanas kārtību un arī nenorāda ekonomikas dalībnieku, kuram jāuzņemas ar attiecīgo stāvlaika skaitītāju ekspluatāciju saistītais risks.

29 Šādos apstākļos, pirmkārt, Tiesai nav iespējams pārliecinoši konstatēt, vai iesniedzējtiesas lūgtā Direktīvas 2014/24 interpretācija būs noderīga iesniedzējtiesai, taisot spriedumu tās izskatāmajā lietā.

30 Otrkārt, ir jāatgādina, ka lēmums lūgt prejudiciālu nolēmumu ir vienīgais dokuments, kas tiks nosūtīts Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. pantā minētajām ieinteresētajām personām. Tā kā no uzdotā jautājuma formulējuma var saprast, ka tas attiecas gan uz koncesiju, gan uz publisku līgumu, dalībvalstu valdības, kā arī citas ieinteresētās personas nespēs lietderīgi sniegt savus apsvērumus atbilstoši minētajam 23. pantam (šajā nozīmē skat. rīkojumus, 2016. gada 30. jūnijs, *ERDF*, C-669/15, nav publicēts, EU:C:2016:509, 16. un 20. punkts, kā arī 2017. gada 23. novembris, *Cunha Martins*, C-131/17, nav publicēts, EU:C:2017:902, 12. punkts).

31 Tomēr ir jāatgādina, ka iesniedzējtiesai joprojām ir iespēja iesniegt jaunu lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, kad tā varēs sniegt Tiesai visu lemšanai nepieciešamo informāciju (rīkojums, 2018. gada 7. jūnijs, *easyJet Airline*, C-241/18, nav publicēts, EU:C:2018:421, 20. punkts).

32 Šajā nolūkā ir lietderīgi atgādināt iesniedzējtiesai, ka Savienības direktīvās par publiskā iepirkuma procedūru un koncesiju koordinēšanu paredzētās konkrētās procedūras ir piemērojamas vienīgi līgumiem, kuru vērtība pārsniedz attiecīgo šajās direktīvās tieši norādīto robežvērtību. Tātad šajās direktīvās ietvertie noteikumi nav piemērojami līgumiem, kuru vērtība nesasniedz tajās noteikto robežvērtību (pēc analoģijas skat. rīkojumu, 2016. gada 7. jūlijs, *Sá Machado & Filhos*, C-214/15, nav publicēts, EU:C:2016:548, 29. punkts). Līdz ar to iesniedzējtiesai lēmumā lūgt prejudiciālu nolēmumu ir jānorāda pamatlietā aplūkojamā līguma paredzamā vērtība un jāpārliecinās, ka tā pārsniedz attiecīgo robežvērtību, kas attiecībā uz koncesijām noteikta Direktīvas 2014/23 8. pantā, bet attiecībā uz publiskajiem līgumiem – Direktīvas 2014/24 4. pantā.

33 Direktīvas 2014/24 piemērojamība varētu izrietēt arī no Portugāles tiesību aktos ietvertas tiešas, beznosacījumu atgriezeniskas norādes uz šīs direktīvas normām. Tāpat uz publiskiem iepirkumiem, kas neietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā, tomēr attiecas LESD nostiprinātie pamatnoteikumi un vispārējie principi, konkrētāk, vienlīdzīgas attieksmes princips un nediskriminācijas pilsonības dēļ princips, kā arī no tā izrietošais pārskatāmības pienākums, ja vien šie līgumi ir saistīti ar noteiktām

pārrobežu interesēm (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2016. gada 7. jūlijs, *Sá Machado & Filhos*, C-214/15, nav publicēts, EU:C:2016:548, 33., 35. un 37. punkts). Šajā ziņā iesniedzējtiesa nevar iesniegt Tiesai tikai tādu informāciju, kas ļauj neizslēgt noteiktas pārrobežu intereses esamību, bet tieši otrādi – tai ir jāsniedz ziņas, kas pierāda tās esamību (spriedums, 2016. gada 6. oktobris, *Tecnoedi Costruzioni*, C-318/15, EU:C:2016:747, 22. punkts).

34 Pietiek konstatēt, ka lēmums lūgt prejudiciālu nolēmumu neietver nedz norādes par līguma paredzamo vērtību, nedz atsauces uz piemērojamajām dalībvalsts tiesību normām, no kurām varētu tikt atvasināta tieša, beznosacījumu atgriezeniska norāde uz Savienības tiesību normām, nedz kādu citu informāciju, no kuras Tiesa varētu izsecināt, ka pastāv noteiktas pārrobežu intereses. Pat pieņemot, ka attiecīgais līgums ir publisks līgums, Tiesas rīcībā nav nepieciešamās informācijas par faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, lai konstatētu Savienības tiesību normu piemērojamību pamatlietā.

35 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir konstatējams, ka šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir acīmredzami nepieņemams Reglamenta 53. panta 2. punkta izpratnē.

Par tiesāšanās izdevumiem

36 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) izdod rīkojumu:

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko *Tribunal Central Administrativo Norte* (Ziemeļu Centrālā administratīvā tiesa, Portugāle) iesniegusi ar 2019. gada 26. jūlija lēmumu, ir acīmredzami nepieņemams.

[Paraksti]